

[Justitsministeren]

Ved lov nr. 291 af 8. juni 1978 om ændring af retsplejeloven blev der gennemført nye regler om tvangsauktion. Sigtet med de nye bestemmelser er bl. a. at begrænse antallet af tvangsauktioner over fast ejendom. Efter de nye regler skal fogedretten således, når den har modtaget anmodning om tvangsauktion over fast ejendom, indkalde skyldneren til et vejledningsmøde, såfremt ejendommen benyttes til beboelse for skyldneren eller dennes familie, eller hvis fogedretten i øvrigt finder behov for et møde, jfr. retsplejelovens § 561. Fogedretten skal underrette rekvirenten af auktionen og om fornødent det sociale udvalg om indkaldelsen til mødet. På mødet skal fogedretten vejlede skyldneren om virkningerne af anmodningen om tvangsauktion. Fogedretten kan på skyldnerens anmodning fastsætte en frist for skyldneren på indtil 4 uger til selv at søge ejendommen solgt eller på anden måde få afværget auktionen. Fogedretten kan i særlige tilfælde forlænge fristen. Efter de nye regler kan fogedretten endvidere når som helst under auktionssagen beskikke en advokat for skyldneren, hvis der er særligt behov for advokatbistand og skyldneren opfylder de økonomiske betingelser for fri proces, jfr. lovens § 330, stk. 1, nr. 2.

De nye regler vil efter justitsministeriets opfattelse kunne medvirke til at hindre, at der gennemføres tvangsauktioner i tilfælde, hvor auktionsbegæringen skyldes en mindre restance. Reglerne finder imidlertid kun anvendelse, hvis anmodning om tvangsauktion er indgivet til fogedretten efter den 1. januar 1979. Efter de oplysninger, der foreligger for justitsministeriet, er auktionen i den foreliggende sag imidlertid afholdt den 12. juni 1978. Auktionen i denne sag er således gennemført efter de ældre regler.

På baggrund af de lovændringer, som siden er gennemført, finder justitsministeriet ikke, at den konkrete sag giver anledning til at foreslå ændringer i retsplejelovens regler om tvangsauktioner.

Til økonomiministeren (6/8 79) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvilke konsekvenser har ministeren draget af de betænkninger, som udvalget om samordning af skatter og sociale ydelser m. v. har afgivet?«

(Spm. nr. 1295).

Begrundelse.

Den 1. marts 1973 vedtog folketingsrådet et radikalt forslag til folketingsbeslutning, hvori det bl. a. hed: »Folketinget opfordrer regeringen til at nedsætte et udvalg til samordning af skatter og sociale ydelser m. v.«. Udvalget blev nedsat og fik konsulent J. Børglum Jensen til formand. De betænkninger, som udvalget har afgivet, nr. 713 i 1974 og 790 i 1977, understregede de uheldige sammenstød, der ofte sker ved indkomstfremgang, den progressive beskatning af personer og bortfald af forskellige indkomstafhængige ydelser, og som var baggrunden for, at den radikale folketingsgruppe havde foreslået folketingsrådet at vedtage folketingsbeslutningen. I ydertilfælde mistede familien så meget ved stigende skat og bortfald af sociale ydelser, at nettoresultatet blev, at familien havde mindre til samlet forbrug end før indkomstfremgangen, undertiden betydelig mindre. Betænkningerne viste imidlertid også, at det var vanskeligt at undgå disse sammenstød mellem indkomstfremgang, progressiv beskatning med et forholdsvis lille, første beskatningstrin inden progression og sociale ydelser, der afhænger af den skattepligtige indkomst.

Den radikale folketingsgruppe har for sit vedkommende foreslået et ændret skattesystem med et første skattetrin, der strækker sig helt til 140.000 kr. før progression. Det radikale forslag ville give praktisk talt uændret skatteprovenu, men mildne sammenstødet mellem indkomstfremgang, skat og sociale tilskud. Store indkomster med store fradrag ville komme til at betale omlægningen, fordi fradrag skulle give samme skatterabat til alle, nemlig 40 pct., i modsætning til nu, hvor store indkomster får en skatterabat på ca. 70 pct., mens små for ca. 40 pct. Betænkningerne fra økonomiministeriets udvalg om samordning pegede på, at den udvej, som det radikale forslag bygger på, ville være en af løsningerne; en anden ville være at slippe forbindelsen mellem indkomst og sociale tilskud, men den ville blive kostbar.

Der er nu fra bl. a. socialdemokratisk side rejst ønske om at omlægge de sociale tilskud. Under en sådan omlægning må de påpegede sammenstød ikke glemmes. Det er rigtigt, at store bruttoindkomster i for mange tilfælde ved hjælp af skattetekniske fradrag formind-